

ZONDAG 8

De Goddelijke Drieëenheid

Psalm	33 : 7 en 10
Lezen:	Psalm 33
Psalm	95 : 2, 3 en 8
Psalm	145 : 1 en 2
Psalm	89 : 8

Wij willen het Woord van God, geliefden, aan u bedienen uit Zondag 8 van onze Heidelbergse Catechismus, de vragen 24 en 25.

Vraag 24: Hoe worden deze Artikelen gedeeld?

Antwoord: In drie delen.

Het eerste is van God den Vader en onze schepping.

Het andere, van God den Zoon en onze verlossing.

Het derde, van God den Heiligen Geest en onze heiligmaking.

Vraag 25: Aangezien er maar één enig Goddelijk Wezen is, waarom noemt gij den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest.

Antwoord: Omdat God Zich alzo in Zijn Woord geopenbaard heeft, dat deze drie onderscheiden Personen de enige, waarachtige en eeuwige God zijn.

Het gaat in deze achtste Zondag over de Goddelijke Drieëenheid.

1. Dit is een ontwijfelbare waarheid, want God zegt het
2. Het is een fontein van allerlei vertroosting

Eerst komen we nog even terug op het laatste gedeelte van Zondag 7. Waar gevraagd werd: Wat is een christen nodig te geloven? Wij hadden het toen over het geloof en het laatste punt was: Ja, wat moet je nu eigenlijk geloven?

Wat is het voorwerp van het geloof? En toen was het antwoord:

Al wat ons in het Evangelie beloofd wordt. Er wordt in het Evangelie veel meer geschreven, dan alleen maar beloften. Als u hier het woord Evangelie vertaalt met Heilige Schrift, de Bijbel, dan is dat hetzelfde. Hier wordt de Bijbel van een bepaalde kant bezien, van de kant van het Evangelie, de goede boodschap. Er staat natuurlijk in de Bijbel, in de Heilige Schrift veel meer. Daar staan ook de vloeken in, die God brengt over het huis van de goddelozen. Daar staan ook Gods gestrenge rechtsregels in. Daar staan lange geslachtsregisters in, daar staan mededelingen in over volken, en landen, waar

u van zegt: Ja, dat heeft toch niets met de beloftenissen van het Evangelie te maken?

Toch wel. Want ik geef u de verzekering, dat er in de ganse Heilige Schrift geen hoofdstuk voor niets geschreven is, ook die hoofdstukken niet waarvan wij zeggen: Nou zeg, honderd namen, wat heeft dat nu toch voor zin?

Ook die hoofdstukken staan daar, om de beloften van het Evangelie te accentueren, te benadrukken. Want ook in de beschrijvingen over landen en volken, over geslachtsregisters en over jaartallen, laat God uitkomen: Mijn beloften falen niet. Alles wat in de Bijbel staat, de vloeken van de Horeb, het gestrengte recht van God, de eis van het gebod, zijn geschreven om de beloften als een diamant te laten schitteren. En als wij dat zien, dan staan er geen dorre passages in de Heilige Schrift. Soms wel onbegrijpelijke, maar dat ligt aan ons verstand, niet aan het Woord. Dus, vanuit dat gezichtspunt, is het ganse Evangelie, ik zeg de ganse Bijbel, het boek van Gods beloften.

En dat is het voorwerp van het geloof. Dat hebben wij nodig te geloven. Maar mogelijk zijn er mensen, die zeggen, ja maar, moet ik dan alles weten, van voor tot achter, wat in de Bijbel staat, om zalig te kunnen worden? Onze vaders hebben, om tegemoet te komen aan onze geringe kennis en aan de kleinheid van ons denken en ons verstand, de hoofdwaarheden uit de Bijbel samengevat in de Artikelen van ons Algemeen Ongetwijfeld Christelijk geloof. En die als een hoofdsom, als een banier voor ons opgesteld, omdat niemand de ganse Bijbel uit het hoofd kan leren. Opdat wij die hoofdsom, die zij er uitgehaald hebben, als het extract, als een samenbundeling van de gedachten Gods, vast zouden geloven, en dat dat geloof het ganse Woord van God zou omhelzen. Zij hebben dat samengevat in de 12 artikelen, die dan in het antwoord van vraag 23 genoemd worden, waar nu in 't vervolg in een aantal Zondagen breedvoerig over gesproken gaat worden.

Zoals wij daarmee nu ook willen beginnen met de 8e Zondag. Hoe worden deze Artikelen verdeeld? En dan hoor ik iemand, die zegt: Moeten wij daarvoor naar de kerk komen? Hoe die geloofs-artikelen verdeeld worden? Wat interesseert mij dat, hoe ze die 12 artikelen verdeeld hebben. Wanneer de onderwijzer ons met deze schijnbaar rhetorische vraag moeilijk valt, is het toch, om ons een juist inzicht te geven in de leer der Schrift, om ons te brengen tot de kennis van de Drieënige God. Dat blijkt wel uit het antwoord, waar staat: In drie delen.

Het eerste is van God de Vader en onze schepping. Zouden wij daar geen belang bij hebben?

Het tweede is van God de Zoon en onze verlossing. Dat staat toch ook niet buiten ons leven.

Het derde is van God de Heilige Geest en onze heiligmaking. Zouden we onze oren niet spitsen, om te horen wat de onderwijzer daarvan te zeggen heeft?

God onze Vader, Jezus onze Verlosser en de Heilige Geest onze heiligmaker, zouden wij daar geen belang bij moeten hebben? Zou dat niet juist ons aller

aandacht moeten bepalen bij hetgeen de onderwijzer ons hiervan zeggen gaat? Nee, de kennis van God, zoals hij die ons voorstelt, is niet een soort godsbegrip, waar we stil mee zijn. Want wat hebben wij aan een godsbegrip, wat heeft een hongerige aan het begrip brood? Het maakt de prikkel van de honger maar des te erger. Wat heeft een weeskind aan het begrip vader? Hij moet een vader hebben. Wat hebben wij aan het begrip God? Wij moeten een God hebben voor ons hart, Wiens eigen wij zijn, Die ons redt, Die ons leven is. Maar dan komt ook het onderwijs overeen met de begeerte van het geopende hart. Dan is weten gelóófsweten. Dit is het eeuwige leven, dat ze U kennen. De Vader kennen als God, de Zoon als Verlosser, de Heilige Geest als Heiligmaker.

Dit is het eeuwige leven, hoort u. Niet zo, als wij dit allemaal weten wie de Vader is, wie de Zoon is, wie de Heilige Geest is. Dan moet je daarna nog zalig worden. Nee, dit is het eeuwige leven, dus die kennis, die ons hier voorgesteld wordt in de 8e Zondag is het eeuwige leven. Als wij dit echt kennen, □ kennen met ons hart, □ dan zijn wij zalig. Zo komt het tot ons hart, zo is het goddelijke openbaring tot zaligheid. Zo is het maar niet een aantal teksten uit de Bijbel aan elkaar rijgen, om koste wat het kost, gelijk te hebben. Maar zo is het verkondigen van de Drieënige God spijs voor de ziel. Zo leidt het ons tot de uitroep van verwondering: O God, mijn God, wat zijt Gij groot. God heeft zich also in Zijn Woord aan ons geopenbaard.

De heidenen hebben deze kennis niet. Zeker, er is na de zondeval een zekere godskennis overgebleven in elk mens. Maar die kennis is niet genoeg tot zaligheid. Geen mens kan buiten de Heilige Schrift om kennis van God hebben, die strekt tot eeuwige zaligheid. Dat heeft God voorbehouden aan diegenen, die het Woord horen. In wier leven dat Woord ingaat door de Heilige Geest. Dat is openbaringskennis door de Heilige Geest. In de eerste plaats staat er, dat God de Vader ons geschapen heeft. Maar Hij is ook Herschepper, van Hem gaat het heilsplan uit. Door Hem zijn wij hier samengeropen in Zijn huis. Hij vergadert Zijn gemeente. Straks zullen wij het horen, hóe Hij het doet. Maar het gaat van Hem uit. Hij wil de mensen die Hij verkoren heeft, die Hij heeft liefgehad van eeuwigheid, die Hij zich als gemeente heeft gedacht, die wil Hij vóór Zich zien. Die vergadert Hij, zolang de zon en de maan er zijn zullen. Alle mensen zijn door Hem gemaakt, de hemel en de aarde zijn door Hem geschapen.

Hij is de Schepper. Maar Hij is in zonderheid ook de Herschepper. God de Vader en onze schepping. Onze Schepper is Vader, o, zeker, zonder Christus, zonder de Heilige Geest, □ Rechter geworden, □ maar dan toch Vader.

Door Hem is de hemel en de aarde geschapen. God is weer Vader in Christus Jezus. Vader, wat een verbintenis, wat een openbaring! Hij heeft ons het aanzijn gegeven. Zou Vader Zijn werk laten varen? Zou Hij geen nauw oog hebben over Zijn kinderen? Meer dan een Vader zorgdet Gij. O, milde Bron van zegeningen. Zulk een ontfermer waart Gij mij. Wij zouden het niet weten. Kun je het aan de bloeiende bomen zien, dat God de wereld gemaakt heeft?

Hoe kunt ge aan het nietig koren zien, dat God het uit de aarde doet uitspruiten? Hoe kun je weten, wanneer het eten op tafel staat, dat het uit Gods Vaderhand komt? God heeft het ons geleerd. Hij heeft gezegd, dat wij ons leven danken aan "Zijn Vader" zijn. Maar Hij heeft ook gezegd: dat elke boterham, elk slokje drinken, elk kledingstuk, elke woning, die wij van God krijgen, al het goede, dat wij op de aarde hebben, wij dit uit Zijn Vaderhand ontvangen. Ja, wij weten, en misschien is dat wel zo belangrijk om te weten, dat ook de kastijdingen, de tegenheden, de slagen, de droefenis, de krankheid uit Zijn Vaderhand ons toekomen. Nu, dan kan ons niets deren. Als wij het maar goed zien, als je het maar echt gelooft, als kinderen een Vader te hebben, Schepper en Herschepper.

Ten tweede: Van God de Zoon en onze verlossing. Hij is het door Wie het verlossingsplan gestalte heeft gekregen, door Wie God het heil heeft doen komen. Hij heeft zich daartoe in de stille vreederaad aan de Vader gegeven om met Zijn hart Borg te worden voor al Gods uitverkorenen. En Hij heeft niet vertoefd, toen de volheid des tijds daar was om te doen, wat Hij de Vader beloofd heeft.

Van God de Zoon en onze verlossing. Wat baat het mij over God te spreken, als Hij niet mijn God is? Wat baat het mij over Jezus te spreken, als ik Hem niet bekeer als mijn Borg, als mijn Zaligmaker, als mijn Redder? Ijdele fantasie, alles wat ik van Hem zeg, zo ik het niet van Hem zeg, als van mijn Heere en mijn Christus en mijn Verlosser. Daarom heeft God Hem ook in de wereld gezonden, daarom mogen wij ook nu van Hem spreken, opdat gij horende in Hem geloven zou, opdat gij komen zou en zeggen: O God, heeft U dat gedaan? Hebt Gij deze wereld, die een ruïne geworden is door de zonden, hebt U deze wereld, die totaal verloren is door onze afval van U, die doornen en distelen voortbrengt, die wegzinkt naar het verderf, hebt U deze wereld willen redden? En dat langs zulk een weg, in de overgave van de Enige, Die U dierbaar was. Die arm werd om zondaren zalig te maken. Daar spreken de artikelen van in de tweede plaats.

Ten derde: van God de Heilige Geest en onze heiligmaking. Zoals de Heilige Geest zweefde op de wateren, het leven gaf aan het geschapene, het leven is van het geschapene, zo is ook de Heilige Geest de Herschepper. De Vader doet niets buiten Zijn Zoon en de Vader en de Zoon doen niets dan door de Heilige Geest. De Heilige Geest is niet gegenereerd, niet geschapen, niet geboren, maar Hij gaat uit van de Vader en de Zoon. Hij heeft van Zichzelf niets te geven. Alles wat Hij ons geeft, dat neemt Hij uit Christus, ontvangt Hij van de Vader en dat geeft Hij aan de Zijnen, aan Gods kerk, aan Christus' kudde, aan Zijn gemeente.

En onze heiligmaking, dat is het derde gedeelte van onze 12 Artikelen. Het gaat om onze heiligmaking, want zonder heiligmaking zal niemand de Heere zien. Om in de hemel te komen, hebben wij de Heilige Geest nodig, moeten wij heilig zijn. En Die ons heiligt is de Heilige Geest. O, die Heilige Geest spreekt niet van Zichzelf, maar openbaart Zich in Zijn werkingen. Hij

openbaart Zich in de Schriften en Hij openbaart Zich ook in ons hart. Hij maakt Zijn aanwezigheid in ons leven bekend en wanneer wij enige oefeningen gehad hebben in het geestelijk leven, dan weten wij wat het is, om door de Geest te mogen leven of door het vlees te leven. Want leven wij door de Geest, dan behagen wij God, hebben wij vrede bij God, dan mogen wij bidden, dan mogen wij danken, dan mogen wij liefhebben, dan mogen wij Gods geboden doen. Maar leven wij door het vlees, dan sterven wij, dan rommelen we maar wat weg over de wereld, dan wordt onze weg steeds nauwer, dan wordt ons pad steeds donkerder, dan wordt onze ziel steeds zwaarder belast, dan buigt ons leven steeds meer naar de dood.

De Heilige Geest als onze heiligmaker. Ja, daar hebben wij allen het grootste belang bij. Hij is het, Die alles nieuw maakt. Hebben wij wel eens stilgestaan bij de liefde van de Heilige Geest? Zoals de Vader Zijn Zoon gaf uit liefde en zoals Jezus Zijn leven gaf uit liefde, zo komt de Heilige Geest dalende van de troon van God en Hij bezoekt de beestenstal van ons leven en maakt ons zondig hart tot een tempel. Dat is de vernedering van de Heilige Geest, dat is de "vleeswording"; versta mij goed, ik spreek □ oneigenlijk □ van de Heilige Geest. De Vader heeft Zich vernederd, door ons boven Zijn kind te stellen; Zijn kind in de dood, wij er uit. De Zoon heeft Zich vernederd door ons leven te stellen boven Zijn eigen leven. Ik ben de goede Herder; de goede Herder stelt zijn leven voor de schapen (Joh.10:11). En de Heilige Geest heeft Zich vernederd door het paleis van de Vader en de Zoon te verlaten en ons hart, zijnde een beestenstal, te verkiezen tot Zijn woning, om dat hart te heiligen tot een tempel van God. Hier begint de lof voor de Drieënige God op te stijgen uit een geredde ziel. Wij weten dit niet uit de Griekse filosofie, zoals er heden ten dage nieuwe theologen zijn; die dat beweren, want lang voordat de donkere middeleeuwen aanbraken met al hun heidense scholastieke, filosofische leerstellingen, heeft God Zijn Woord laten beschrijven en in dat Woord van God, heeft God Zichzelf geopenbaard als de Drieënige God. Veeleer is het andersom, dat zelfs bij de heidenen nog enkele vonkjes te vinden zijn van het waarachtig goddelijk wezen. Hoewel het niet meer genoeg is om daardoor tot de zaligmakende kennis van God te komen. Het zou een zwakke naschemering kunnen zijn van hetgeen wat de mens eens volmaakt wist in het Paradijs.

Aangezien er maar een enig goddelijk Wezen is, waarom noemen wij dan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest?

Hoe zijn wij daar dan achter gekomen? Want je kunt het aan de bomen niet zien, je kunt het op de aarde niet naspeuren. Er is geen wetenschap, geen wijsbegeerte, die het uitgevonden heeft. Nee, zegt de onderwijzer, dat behoeft ook niet, want God heeft Zich alzo in Zijn Woord geopenbaard. Dat is de bodem, waarop het staat. Het is dan ook een onwrikbare bodem, het is de rotsgrond. We behoeven ons waarachtig niet te schamen voor deze bijbelse leer. Laten die zich schamen, die hun gronden stellen op menselijk vernuft, op heidense wetenschap. Wij behoeven ons niet te schamen. Wij mogen als

kinderen zeggen: Dat heeft Vader gezegd! Wij mogen als kinderen zeggen: God heeft ons Zijn Woord gegeven en daaruit weten wij dat. Omdat God Zich also in Zijn Woord geopenbaard heeft in het Oude Testament.

Op catechisatie hebben wij die teksten al geleerd, waaruit wij weten, dat er een Drieënige God is. De tekst van de schepping: laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; (Genesis 1:26). De tekst uit Psalm 33 : 6: Door het Woord des Heeren zijn de hemelen gemaakt, en door den Geest Zijns monds al hun heir, en Psalm 104 : 30: Zendt Gij Uw Geest uit, zo worden zij geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat des aardrijks. Ook de teksten waar David spreekt: De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: (Ps.110:1). Waar twee personen genoemd worden. En wat in het Oude Testament nog onduidelijk is, dat heeft God heel duidelijk in het Nieuwe Testament geopenbaard, en wel op verschillende plaatsen, zoals bij de doop van de Heere Jezus, bij het zendingsbevel om te dopen, in 1 Johannes 5, waar uitdrukkelijk de drie goddelijke personen genoemd worden. Zo heeft God in Zijn Woord duidelijk en klaar gesteld, dat er is een enig goddelijk Wezen, dat wij God noemen. En dat dit goddelijk Wezen, Zich openbaart in drie goddelijke Personen: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, waarvan de Vader er één is, de Zoon er één is en de Heilige Geest er één is.

De Vader is God, de Zoon is God en de Heilige Geest is God. Toch zijn het geen drie Goden, geen drie Vaders, geen drie Zoons en geen drie Heilige Geesten. Maar het zijn drie Personen en één enig goddelijk Wezen. God heeft het zo gezegd. Het is een verborgenheid, die God van Zichzelf geopenbaard heeft en die wij aanbidden mogen, omdat God het also verkondigt. En denk nu niet, dat het naspeuren van die drie goddelijke Personen, van dit enig goddelijk Wezen, een ijdele bezigheid is. Want in het kennen van de Drieënige God is de zaligheid. Zo heeft Hij Zich geopenbaard in Zijn woord. Er is niet alleen een voorwerpelijke kennis aangaande de goddelijke drieëenheid, maar God heeft in Zijn genade ook een onderwerpelijke kennis gegeven van de goddelijke drieëenheid. Daar spreekt artikel 9 van onze Nederlandse geloofsbelijdenis van. Dat weten wij dus uit Gods Woord, maar ook door ondervinding gewerkt door de Heilige Geest.

Wij moeten dus ook ondervinding hebben van deze Waarheid, onderwerpelijke kennis. Gods kinderen, die enige oefeningen mogen hebben in het geestelijke leven, ervaren het ook also en het is een zalige ervaring, wanneer God Zich aan onze ziel bekendmaakt als de Drieënige God. Hoe doet de Heere dat? Ach, het is mij onmogelijk te zeggen: zo en zo gaat het in elke ziel. De ondervinding heeft ons geleerd, dat de weg des Geestes in de openbaring van de goddelijke Drieëenheid zeer vrij is. Toch, zonder in enig systeem te vervallen, vinden wij wel een goddelijke orde in het Woord van God en in de bevinding der heiligen. En tot die goddelijke orde behoort, dat het de Vader is, Die de dode zondaar trekt, dat het de Zoon is, Die de goddeloze verlost en dat het de Heilige Geest is, Die de verlossing toepast aan het hart. Jezus heeft eens gezegd: Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de

Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke (Joh.6:44). En Hij heeft ook gezegd: Niemand komt tot de Vader, dan door Mij (Joh.14:6). Dat schijnt orakeltaal. Want degenen, die alleen maar de éne tekst zien, gebruiken haar vaak om mensen van Christus af te houden. Zo in de zin van: ja, je praat nu wel over Jezus en je denkt wel dierbaarheid in Hem gezien te hebben, maar je zal éerst moeten weten, ontdekt te zijn door de Heilige Geest en getrokken te zijn door de Vader. Daarentegen mensen, die alleen maar de andere tekst zien: Niemand komt tot de Vader, dan door Mij, verzanden soms in een "Jezusgeloof", alsof er niets anders zou zijn, dan alleen maar de verlossing, die in Christus Jezus is.

Alsof Jezus, □ versta mij niet verkeerd, □ niet maar een Middelaar is; een Middelaar, Die ons als Borg, weer kind Gods maakt, zodat wij de Drieënige God weer mogen loven en kennen.

Hoe is het dan? Als de Heere Jezus nu Zelf, die twee teksten naast elkaar zet? Het is in de praktijk van ons leven zo, dat ik alleen door het ware geloof God de Heere behaag, Die als Vader het Woord Zijner Waarheid uitzendt, Die als Vader herschept, Die in die schepping Zijn Geest uitzendt, Zijn Woord in het hart plant, ons doet zien, dat wij van Hem zijn afgevallen. Hij doet ons zien, dat wij de breuk met Hem gemaakt hebben, dat wij het Vaderhuis hebben verlaten. Wij hebben's Vader aangezicht niet gezocht, en 's Vaders goederen met hoeren doorgebracht. In deze wereld hebben we ons verlopen, en de goederen van Vader gebruikt, zonder de eer van de Vader te zoeken.

Zie, dat is het eerste werk van Gods genade. En nu moet u niet denken, dat de Vader dit doet buiten Christus om. Ach, daaruit komen vaak vele verkeerde denkbeelden, daar komen vaak die onbijbelse uitspraken van: "het begint niet bij Jezus, maar het begint bij God" of "wij hebben niet tegen Jezus gezondigd, maar wij hebben tegen God gezondigd", dat zijn allemaal van die onbijbelse uitdrukkingen, die geen steek houden. Wel is het zo: de Vader doet niets buiten Christus, want Hij is buiten Christus een verterend vuur en een eeuwige gloed. Elke toenadering tussen de Vader en de zondaar is een toenadering in het offer van Jezus Christus. Nooit zal de trekking des Vaders in ons hart kunnen plaatsvinden, als het niet was door de borggerechtigheid van onze Heere Jezus Christus. Maar wat anders is het, gelovig op die borggerechtigheid te zien, daarvan te genieten, daarop te steunen, door die borggerechtigheid onderwezen te worden. Want, wanneer de Vader trekt, dan trekt Hij door de bediening van de Heere Jezus Christus, Die de knecht des Vaders is. Aan Hem heeft de Vader het werk opgedragen. Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Als de Vader ons trekt, dan doet Hij dat door de profetische bediening van de Heere Jezus Christus, met het Woord des Vaders. Hij doet trouwens altijd alleen maar datgene, wat tot eer des Vaders is. Hij zegt: Ik spreek Mijn eigen woorden niet, maar de woorden van Mijn Vader, die Mij gezonden heeft. Ik zoek Mijn eer niet, maar Ik zoek de eer van Mijn Vader, die Mij gezonden heeft. Als Jezus het graf in gaat, als Hij aan het kruis hangt en Hij de dood en de hel ingaat, dan heeft Hij daarin de

eer des Vaders op het oog en dan baant Hij daarin een weg, waardoor de liefde des Vaders weer zou kunnen uitstralen in het hart van een van God vervreemd zondaar. Twist er dan niet over, maar denk liever bijbels.

Vermoei elkaar niet en houd elkaar bovenal niet van de weg der zaligheid af door allerlei twistzieke uitspraken, die de toets van Gods Woord niet kunnen doorstaan. Denk liever bijbels. De Vader trekt door de bediening van de Heere Jezus Christus en in die ontdekking is reeds de zalving. In die ontdekking, die pijn doet, is reeds de liefde des Vaders, die functioneert en gestalte krijgt door de arbeid van de Heere Jezus. En de Heere Jezus doet nooit iets buiten de Heilige Geest om. Als de Vader mij trekt, als de Zoon door Zijn arbeid mij onderwijst, dan is het de Heilige Geest, die mij dat laat zien. De Heilige Geest is eerst in het hart komen wonen, om het hart te veranderen, om het verstand te vernieuwen en het leven te regelen.

En die Heilige Geest neemt het woord van Christus, dat profetisch woord en Hij legt het in mijn hart, in mijn verstand en in mijn wil en in mijn hele leven, zodat ik het woord aanvaard, zodat ik mijn zonden ga zien, zodat ik mijn schuld ga bekennen. Want beperk het geloof niet alleen tot het kennen van Jezus Christus als Borg en Zaligmaker, maar "geloof" is ook, als ik mijzelf verloren zie voor God, wanneer ik zie al de geboden Gods geschonden te hebben, wanneer ik in het midden mijner ellende aan de zijde Gods ga staan en zeg: Heere, ga uit van mij, want ik ben een zondig mens (Luk.5:8).

Wie ben ik o God, dat Gij nog de zon over mij doet opgaan, dat U mij nog eten en drinken geeft, dat de aarde mij nog draagt, dat de hemel mij nog dekt. Die ontdekking, dat is zaligmakende ontdekking, dat is arbeid van Christus, dat is trekking des Vaders, dat is het werk van de Heilige Geest. En zo werkt de Heilige Geest net zo lang, totdat in ons leven het oog van onze ziel geopend wordt voor de weg, die God geopend heeft in Jezus Christus. Zodat voor mensen, zoals ik en zoals u, zoals wij, zondige mensen, mensen die 's Vaders huis verlaten hebben, die 's Vaders goed er doorgebracht hebben en 's Vaders gramschap opgewekt hebben, door de Heilige Geest de weg ontsloten wordt in het offer van de Heere Jezus Christus en uit de Schriften ons de weg der zaligheid verkondigd wordt. Daar zegt God, dat zondaren die in Hem geloven, die tot Hem komen, die hun leven aan Hem toevertrouwen, die op Hem hun hoop bouwen, □ rechtvaardig zijn □ in de ogen van de allerrechtvaardigste Rechter.

Zingen wij nu eerst nog van Psalm 145 de verzen 1 en 2.

O geliefden, dat zijn openbaringen, dat zijn heilgeheimen, die God Zijn kinderen leert. Geen pen kan het beschrijven, geen tong kan die weldaad melden, wanneer God ons Jezus Christus doet zien. Wanneer wij zien mogen, dat God het goed gemaakt heeft in zulk een weg. In de aanschouwing van de weg, die God gegeven heeft, ontvangen wij onderscheiden kennis van de goddelijke personen. In de aanschouwing van het offer van de Heere Jezus,

zien wij, dat het van de Vader gegeven is, dat de Zoon het op Zich genomen heeft en liefgehad heeft tot de dood. En zo komende tot Christus, getuigt de Geest, dat wij geen vreemdelingen meer zijn van God, maar kinderen van God. En die werkingen van de Geest, waardoor wij weten, dat de Geest in ons woont, die vermeerdert de Heilige Geest naar Zijn welbehagen.

Dan leren wij ook de Heilige Geest kennen. Hoe dan? Wel, dan leren wij tijden kennen, dat wij ons hartelijk voor God mogen buigen, dan leren wij tijden kennen, dat Jezus □ alles □ voor ons is. Dan leren wij tijden kennen, dat ons hart steeds overvloedt van Gods liefde. Dat wij het met de dichter mogen zeggen: Word ik wakker, zo ben ik nog bij U (Ps.139:18). Dan weten wij het uit Zijn werkingen, dat de Heilige Geest in ons is. Ach, die Heilige Geest leert ook andere tijden en daaruit kennen wij juist het verschil tussen licht en duisternis, tussen komen en tussen gaan, tussen de overschaduwing en de tijd dat Hij wegtrekt, omdat wij Hem bedroefd hebben. Want wij kennen ook tijden, dat de Heilige Geest zwijgt. En als de Heilige Geest zwijgt, dan staan de raderen van Ezechiël stil. Dan komen wij niet aan bidden toe, dan is de Bijbel een verzegeld boek, dan hebben wij God niet lief met een teder hart, dan hebben wij geen innerlijke afkeer van de zonden, omdat wij God bedroeven, dan heulen wij wat met de wereld mee en dan sjokken wij de wereld achteraan en kunnen wij het aardig vinden op deze wereld. Net zolang tot wij sterven, sterven onder de verdrukking, sterven in de duisternis, sterven in ons gemis. En dan? God laat Zijn werk niet varen. Wanneer de Heere met ons uitgetwist is, wanneer Hij het ons heeft laten zien, hoe bitter het is om tegen Hem te zondigen, dan vertroost Hij ons weer en dan komt Hij weer tot ons, als we in zak en as in het stof zitten en geen uitweg meer zien. Dan ontsluit Hij ons de poorten der gerechtigheid, in dat aanbiddelijk offer van de Zoon van God. Dan neemt Hij ons bij de hand en dan brengt Hij ons weer opnieuw bij de plaats, waar Jezus Zijn leven gegeven heeft. Als ik zalig mag worden, niet door mijn werken, maar door het geloof in Hem, Die de goddelozen rechtvaardigt, dan wordt Jezus weer het Offerlam, dat mijn zonden wegneemt. Maar daar is het ook de Heilige Geest, Die mij krachtig bereidt om vruchten voort te brengen van geloof en van bekering. Daar mag ik □ door de doorboorde handen van de Zoon □ het welbehagen des Vaders zien en wederkeren tot de rust aan 's Vaders hart. Zie geliefden, ik zeg niet, dat al Gods kinderen dit altijd zo ervaren, ik zeg ook niet, dat al Gods kinderen dit altijd op zulk een wijze ervaren. Maar al Gods kinderen ervaren het naar de mate van de bediening van de Heilige Geest. Zij ervaren er iets van, dat zij God verlaten hebben, dat zij van God gescheiden zijn, ervaren er ook iets van, dat die scheiding is weggenomen door het dierbaar lijden en sterven van onze gezegende Borg en Zaligmaker. Ja, al Gods kinderen ervaren er iets van, dat zij die zaligheid niet zouden kunnen omhelzen, als de Heilige Geest het hart niet bekeerd had en een behoefte deed ontstaan om tot Hem te komen en in ons het verlangen werkte om tot Hem te mogen uitgaan en in Hem te rusten. Welnu, die Heilige Geest, Die van de Vader en de Zoon

gezonden is, Die hebben wij als een Trooster ontvangen. Als de Vader in de hemel is en als de Zoon in de troon Zijns Vaders zit, dan is de Heilige Geest in ons en Hij wekt het heimwee in onze ziel.

Soms onder kruis en druk, soms bedolven onder de golven van onze ongerechtigheid. Ach, wierd ik derwaarts weer geleid, dan zou mijn mond U de ere geven. Kom geliefden, kent u enigermate de bediening van deze Geest? Dan is er ook in uw hart iets geopenbaard van die goddelijke Drieëenheid en dan zult gij het hartelijk toestemmen, dan zult gij het God toestemmen. Dit is het eeuwige leven, zo de Vader te kennen, Die Zijn Kind van Zijn hart afscheurde, de Zoon te zien, Die zich doornagelen liet aan het schandhout, zo de Heilige Geest te kennen aan Zijn werkingen in ons hart. Dan buigen wij ons ootmoedig aan de voeten van de Drieënige God, dan behoeft er geen twist te zijn tot wie wij bidden moeten, tot de Vader of tot de Zoon of tot de Heilige Geest. Want dan verheerlijken wij de Vader, komende tot Christus, door de Heilige geest en zo zal het in de hemel zijn. De Vader zullen wij niet zien, want Hij is een eeuwige Geest, de Heilige Geest zullen wij niet zien, want Hij heeft geen lichaam. Maar wij zullen de Drieënige God zien in het Lam, staande als geslacht. En wij zullen aan Jezus voeten de Vader eeuwig loven, omdat Hij ons verlost heeft, niet door goud of zilver, maar door de prijs van Jezus' bloed. En wij zullen door de overschaduwing van de Heilige Geest eeuwig vreugde bedrijven. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.